

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 84.

Eyvende Sektion.

54de Møde.

Torsdagen den 21de Februar.

(Forsfat.)

Lehmann: Den Mangel af Kundskab om, hvad jeg sigtede til, vil den ærede Ordfører sikkert erholde, naar han om et Par Dage læser de Forhandlinger, der have fundet Sted i det andet Lhing.

Ordføreren: Jeg ønskede rigtig nok at vide, hvilke Forhandlinger der sigtes til, hvorfra jeg skulde hente denne Oplysning.

Lehmann: Jeg sigtede ikke til Udvalgets Betænkning.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes

Udvalgets Forslag:

at i Linie 8 Ordene: „fra 10“ udgaae under Afstemning, hvorved det vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Derefter fattes Udvalgets 2den Indstilling under Forhandling.

Ordføreren: Jeg finder ikke Anledning til at tilføie Noget til hvad der i Udvalgets Betænkning er anført for at motivere, at man atter bør optage den Bestemmelse af Regjeringsens oprindelige Forslag, at der ved Siden af Bøder sættes en Straf af simpelt Fængsel indtil 4 Uger.

Juslitsministeren: Jeg maa ganske tiltræde det af det ærede Udvalg stillede For-

slag. Det er min Overbeviisning, at Mis-handlinger af Dyr kunne foregaae paa en saa opvørende Maade, at Forseelsen ikke vil kunne være tilstrækkeligt straffet med en Muld, men at der af Domstolene maa kunne vælges højere Straffe, og da navnlig simpelt Fængsel.

Da ikke Flere ønskede Ordet, fattes

Udvalgets Forslag:

at der i Linie 8 efter „200 Rd.“ tilføies: „eller af simpelt Fængsel indtil 4 Uger“ under Afstemning, hvorved det vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Derefter fattes Udvalgets tredje Indstilling under Forhandling.

Ordføreren: Betydningen af denne Indstilling er, at disse Sager ikke skulle behandles paa den extraordinære Maade, som gjælder med Hensyn til de saakaldte offentlige Politiesager. Det er nemlig ingenlunde altid egentlige Politiesager, som behandles saaledes, men der er mange andre Sager, hvorom den positive Lovgivning bestemmer dette, og, naar det ikke udtrykkeligt er bestemt, saa anvendes ordentligvis den almindelige criminelle Proces. Deraf vilde da navnlig følge, at Sagen, for den kan gaae til Doms, skal forelægges Amtmanden, idet det ikke beroer paa enhver Politimesters personlige Skjøn, om en justitiel Sag skal forfølges til Doms. Udvalget havde tidligere foreslaaet og Landstinget havde optaget en Bestemmelse om, at noget Saabant ogsaa i disse Sager skulde stee, uagtet Sagen blev behandlet som en offentlig Politiesag. Udvalget foreslog kun dette dengang, fordi det